

lelser af den højtærede Indenrigsminister. Ministeren siger, at vi skal samarbejde Bestemmelserne, men hvad er Grundlaget for Samarbejdet? Skal det være Bestemmelsen om 2 Aars Ophold eller Bestemmelsen om 1 Aars Ophold? Vil den højtærede Indenrigsminister ikke forklare den Maade, hvorpaa de skal samarbejdes, og hvad Udgangspunktet skal være efter Indenrigsministerens Mening? Jeg vil henstille til den højtærede Minister at give et rent og klart Svar derpaa; det vilde sikkert have stor Interesse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Overfor det ærede Medlem Hr. Heilesen skal jeg henvise til mine tidligere Udtalelser til ham angaaende Tidspunktet. Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersens Bemærkning vil jeg kun sige, at jeg kan ikke tro, noget andet Medlem her i Salen end det ærede Medlem er i Vilderede med, hvorledes mine Udtalelser skal forstaas. Naar jeg siger, at disse to Bestemmelser, den om to Aars og den om eet Aars Ophold, skal samarbejdes, mener jeg selvfølgelig dermed, at de to Aar skal være Maksimum og det ene Aar Minimum, og at man mellem disse skal søge at finde en ensartet Opholdsbestemmelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Af det sidste Svar fremgik i hvert Fald, at den højtærede Indenrigsministers Tendens gaar i reaktionær Retning, for Ministeren vil altsaa i hvert Fald bort fra Bestemmelsen om 1 Aars Ophold, som er gældende ved Hjælpekassevalgene, og henimod Maksimum: 2 Aars Ophold. Det er heller ikke givet efter det Svar, Ministeren gav, at Tidsrummet bliver $1\frac{1}{2}$ Aar. Det kan f. Eks. godt blive 1 Aar 11 Maaneder. Efter den Uklarhed, hvormed Ministeren udtalte sig, er der ikke den ringeste Sikkerhed for, i hvilken Retning Ministerens Tendenser gaar. Men det, som er det givne, er, at Ministeren har reaktionære Tendenser. Det er kommet klart frem ved denne Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der, saa vidt jeg ved, er Medlem af Kommunalbestyrelsen, som har gjort den Indstilling, vi taler om

her i Dag, hvorledes det ærede Medlem kan være med til at indstille den eller være med til at billige, at hans Parti gaar med til at føre Hjælpekassen i København over fra Hjælpekasse-Valglovens Grundlag til den kommunale Valglovs Grundlag, hvor Opholdsbestemmelsen er 2 Aar, naar det ærede Medlem samtidig siger til mig, at jeg stiller mig reaktionært, naar jeg overvejer saadanne Ændringer i Opholdsbestemmelsen som dem, jeg har antydnet ved mange tidligere Lejligheder og her i Dag.

Förmanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Den højtærede Minister befinder sig i en Vildfarelse. Jeg har ikke den Ære at være Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse, blandt andet af den Aarsag, at jeg bor paa Frederiksberg. Saa der er jo visse Hindringer. Men den Omstændighed, at Københavns Kommunalbestyrelse, tvungen af Omstændighederne, anbefaler en Lejlighedslov som den, der er til Forhandling her, er — som det gentagne Gange er sagt, men uden at det har virket paa den højtærede Minister — ikke i mindste Maade et Udtryk for, at Socialdemokratiet ikke fastholder sit Standpunkt, at Opholdsbestemmelser ved den Art Valg i det hele taget skal bortfalde. Ministeren ved, at Socialdemokratiet ønsker Fremskridt og ønsker Forandringer helt til Bunds. Det, som vi derimod har faaet at vide af Ministerens Udtalelse, er, at naar han skal fremsætte Forslag om varige Forandringer paa dette Omraade, ønsker han at komme bort fra Bestemmelsen om 1 Aars Ophold ved Valg til Hjælpekasser og nærme sig til Bestemmelsen om 2 Aars Ophold, der findes ved Kommunevalgene, som vi andre ønsker at komme fuldstændig bort fra. Derfor siger jeg med fuld Ret, at det er kommet klart frem ved denne Forhandling, at den højtærede Minister har reaktionære Tendenser, medens vi andre ved vort Forslag har anvist den virkelig demokratiske Ordning ved Valg af den Art, der her er Tale om.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil for det første gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke var noget til Hinder for, at han, fordi han boede paa Frederiksberg, kunde slutte sig til den Indstilling, der foreligger, for Frederiks-